

НЕ ПРОПУСТИТЕ!

Вибирати країну, чи вибирати, яким буде майбутнє?

ство сьогодні кипить дедалі більш агресивними пристрастями, котрими наші політики постійно намагаються скористатись. Мабуть не розуміють, що підігруючи цей рівень агресії, заганяють власних співвітчизників в стан безпорадності, змушують відчувати себе дурними. Мало хто з них показує розуміння ситуації соціального тупікового відчуття, коли народ позбавлений теперішньою владою забезпечення свої елементарні потреби. Навіть працездатні люди не можуть фінансово розраховувати на себе. Це, переконаний отець Антоній, призводить нас до стану депривації та фрустрації.

Приходь на факультатив, щоб знайти відповіді на ці важливі питання та взяти мудрі думки на озброєння для подальшої модернізації України.

ЗА РЕЗУЛЬТАТАМИ ПЛЕНАРНОГО ЗАСІДАННЯ СТАНОМ НА 20 ВЕЧОРА, ОРГКОМІТЕТ ОЗВУЧИВ ТАКІ ЗОЛОТІЗАПАСИ КОМАНД:

«Аграрна супердержавка» 19
«Освіта» 12
«Платформа надінновацій» 5
«Гуманітарна індустріалізація» 2
«Технопарк» -3

Сьогодні о 22:30 розпочнеться факультатив одного з найбільш шанованих експертів Студреспубліки – отця Антонія Рудого на тему: «Вибирати країну, чи вибирати, яким буде майбутнє? Визначись чимшвидше!»

На думку отця Антонія, агресія - найчастіша реакція людини, котра знаходиться в стані фрустрації. Мабуть тому наше суспіль-

РЕДАКЦІЙНА ГРУПА:
БРЕНД-МЕНЕДЖЕРКА: ВІРА АНДРІЮК
ЖУРНАЛІСТ: ДАР'Я ЛЕВКОВСЬКА
ВЕРСТКА: ВІКТОРІЯ КОЛОМІЄЦЬ
ТИРАЖ: 60 ЕКЗ.

Офіційне видання "ІХ Зимової Студреспубліки"

"НОВА ІНДУСТРІАЛІЗАЦІЯ України"

ХРОНІКИ

№3

11.03.17

ПЛЕНАРКА №4: РОБОТА КИПИТЬ!

Гнучкий розум – одна з головних переваг успішних учасників «Зимки». Протягом двох днів їх ідеї трансформувалися та видозмінювалися, щоб завтра врешті явити на загал найбільш досконалий та виважений варіант обраного курсу.

Гуманітарна індустріалізація на пленарному засіданні запропонувала створити культуру творців – розкрити творчі нахили в людях, зацікавити бізнес капіталізувати креативну сферу. При цьому учасники вже більш практично підійшли до справи, додавши пункт про захист інтелектуальної власності. Група переконана, що існує суспільство готове втілювати таку концепцію прямо зараз. Сергій Дацюк же роботою не вражений і наполягає на тому, що група не розвивається. А Денис Жарких зауважив, що саме ця група продемонструвала головний ресурс – український народ.

Аграрна група представила ідею стосовно створення кластеру для інвестицій у переробку промисловості, що включатиме зменшення податків для інвесторів, забезпечення інфраструктури, надання кваліфікованої робочої сили, квоти на вивіз сировини. Володимир Власюк назвав бачення команди одним з найбільш практичних конструкцій.

Освіта продовжила курс на закордонне навчання, але поки воно надаватиметься тільки май-

бутнім педагогам, а потім за допомогою досвіду цих спеціалістів реформувати українську освітню сферу. Головне питання, яке розбурхує суперечки: «А чи повернуться такі студенти на батьківщину?» Іван пропонує два шляхи вирішення проблеми: контракт між державою та студентом або навіть адміністративна заборона на виїзд за кордон для українських студентів, які повернулися з навчання.

Smart-кредити перетворилися на Надінноваційну платформу та пропонують розвиток мережових спільнот, штучного інтелекту, кібернетизацію держави а також центр креативних деструкцій - фомат, який буде в змозі зламати старі стереотипи за рахунок нових прогресивних людей. Сергій Дацюк влучно наголосив, що кібернетизація, на жаль, не зробить нашу країну не олігархічною. Також група запропонувала прогресивну громаду як рушій креативного прийняття рішень.

Наостанок ІТ-група, що зокрема пропонувала гуманістичну освіту, наразилася на дискусію з С.Дацюком стосовно механізмів мислення.

Прогресують ідеї команд, розвиваються та ростуть гравці як особистості - зміни в групах невідворотні, і, безперечно, на краще. Не гайте часу, адже його вже не так багато! Поспішайте висловити свою думку!

НА ЭКВАТОРЕ ИГРЫ: ДОСТИЖЕНИЯ И ПРОБЛЕМЫ

Заместитель руководителя игры Александр Щерба поделился с редакцией «Хроник» своим авторитетным мнением относительно хода ОДИ и активности групп.

«Напомню, что у нас игра-модель Украины. За 25 лет в Украине 10 млн. людей выехало, либо вымерло. Мы были в топ-20 стран мира по большинству экономических показателей, здравоохранению, социальной защите, доступности и качеству образования. **За 25 лет мы скатились с топ-20 до уровня 60,70, а иногда и 100 мест в рейтинге по различным показателям.** С первого мира мы скатились в страну уже даже не третьего, а четвертого мира. Но при этом, как мы видим, в жизни каких-то жестких изменений в связи с этим нет, что мы и наблюдаем в игре. **Вот мы живем сейчас в такой реальности, что проекту Украина вот-вот наступит конец.** При этом участники себя ведут себя как немец, который думает, что бы такого выпить вечером: вина или пива. Он абсолютно расслаблен, не озадачен решением той ситуации, в которой он оказался. На данный момент это самая большая проблема, которая есть в игре.

Вторая проблема в том, что ребята постоянно опаздывают. Мы очень логично разложили ход игры, узнали, что должны сделать и какими инструментами, заинтересовались, какие нужны ресурсы/технологии/научные решения для презентации и реализации идей. Мы последовательно идем по

развертыванию концепта новой индустриализации. Задумка очень логична и правильна сама по себе. Но зачастую многие ребята начинают отвечать на вопрос: «Какие инструменты мы используем?» без понимания для чего это. Либо это понимание очень обширно – например, развитие сельского хозяйства. Это очень абстрактно, обширно, с этим крайне сложно работать. Некоторые участники вообще не понимают, что они хотят реально сделать. Либо цепляются за одну фенечку, как ребята со Smart-контрактом. Вокруг одной цяцки не отстроить систему, необходим комплекс мер, а они упорно отказываются работать над этим. Таким образом мы не получим новую индустриализацию. Мы получим такую же Украину просто с красивой фишкой. Как мы сейчас получили, например, регистрацию СПД через интернет. При этом сотни тысяч предприятий закрылись. То есть это не меняет ситуацию абсолютно.

Мы уже в середине игры и **должны выходить на концептуальные решения**, но ребята «проваливаются», не успевают проработать идеи. Соответственно уровень нагрузки будет очень сильно расти: им необходимо будет догонять и работать более интенсивно.

Если они пойдут по этому пути, то есть надежда. Если же нет, то у страны нет шансов.

По последнему пленуму можно сказать, что у группы Образование более-менее здравый подход, они также говорили о роли общественных объединений. В целом, там есть за что зацепиться. Гуманитарная индустриализация абсолютно провалилась, показав презентацию пустых наборов смыслов. Красивые слова, которые вместе ни о чем не говорят. Надиндустриализация сделала очень интересную логическую схему, которая содержала даже больше знаний, чем они рассказали. Она концептуальная, но было сложно понять, что за этим стоит, приходилось догадываться».

Надеемся, что дальше все идеи, которые есть у ребят, раскроются в полной мере и все команды активизируют все свои ресурсы, чтоб проявить себя.

МОДЕРНИЗАЦІЯ В УМОВАХ ЗАНЕПАДУ

Проблема суб'єктності ключова для України, ми не можемо скористатися вами, які маємо через несуб'єктність. Андрій - прихильник ідеї про суб'єктний розвиток. На його думку, проблема України протягом останнього тисячоліття – неефективні форма та уявлення про суб'єктність, а часто - її цілковита відсутність. У нас чудове населення, дуже розумні люди, але, на жаль, немає суспільних інститутів, які надали б цій біомасі суб'єктність.

Наша несуб'єктність проявляється навіть у Євроінтеграції. Різні сегменти українських еліт просто не знають, як вписатися у ЄС на рівних. На Майдані було 3 важливі ключові проблеми: екзистенційна, політ економічна та постколоніалізм. Сучасний процес у постмайданній Україні – це боротьба з квазіфеодаль-

ною та олігархічною моделлю, коли власність і влада є нерозривною схемою.

Стосовно нової індустріалізації Андрій Окара привів приклади кількох історичних моделей. У різних типах суспільства були різні критичні ресурси, через які відбувалося глобальне управління. У дофеодалному світі таким ресурсом були раби, у феодальну добу – земля, у постфеодалну – виробництво. Велика княгиня Олена Павлівна вирішила особисто продемонструвати, як можна вирішити селянське питання і влаштувати експеримент по звільненню селян. Він тривав у Карлівському мастку княгині 12 років аж поки цар затвердив її проект і вона відпустила своїх селян на волю. Досвід, отриманий у результаті цього експерименту, були покладені в основу реформи 1861 року. Ця практика добре спрацювала в центральній Україні, де панувало специфічне уявлення про суб'єктність та наявні родючі чорноземи для освоєння, а у Росії натомість призвела до занепаду.

Зараз світ стає цифровим, комп'ютерні і телекомунікаційні технології змінюють середовище нашого життя. Вперше за всю історію людства склалася така ситуація, коли для того, щоб існувало людство в цілому, потрібна праця не його більшої частини, а меншості. Тобто для існування вже не потрібно, щоб 80% людей працювали з ранку й до вечора - є мала частина людства, яка забезпечує вітальні потреби людей. В Україні у цьому плані надзвичайно багато плюсів, але, на жаль, зараз нашими перевагами користуємося не ми, а більш досвідчені гравці.

Зламати домінуючий в Україні тренд, який Тарас Чухліб назвав «українським полівасалітетом» надзвичайно складно. Україна терміново потребує трьох проривів: політичного, економічного та гуманітарного. Ми дійшли до такої межі, за якою розпад державності може бути абсолютно реальним сценарієм.